

Kummardun palveks

Kummardun palveks
muljeist küllastund meel
süda ootuses valvel
sõnu kaalumas keel.
Algul nii raskelt
pöördub mõtete vool
vaim otsekui ärk^{ab}
katkeb hämude loor..

^{ref}

Ja jälle Su hääl
leiab tee mu väsinud huulteni
taevavabadus hoovab kui värskendav tuul.
Ja murede jää
sulab allikaveeks
milles näen ma vaid Sind^d
mu Issand Sa mu arm.

Langetan koorma^a
päevi settinud vaev
eluallikast juues
kustub haavade raev.
Kuninglik hiilgus
vormib uhtudes meelt
armu mõõtmatu suurus
hoiab pöördumas teelt